

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 12C/494/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4115227869
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivana Heinrichová
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2016:4115227869.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nitra v právnej veci navrhovateľa: POHOTOVOSŤ, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35807598, zastúpený: Advocate s.r.o., so sídlom Bratislava, Pribinova 25, proti odporkyňi: D. B., nar. XX.X.XXXX, bytom P., V. L. XX, zast. JUDr. Eva Matejovová, advokát, so sídlom Nitra, Hollého 12, o zaplatenie sumy 637 eur s príslušenstvom, sudkyňou Mgr. Ivanou Heinrichovou, takto

rozhodol:

Odporkyňa je p o v i n n á zaplatiť navrhovateľovi sumu 637 eur s 8 % - ným úrokom z omeškania ročne zo sumy 800 eur od 24.10.2012 do 22.4.2013 v sume 50,62 eura, zo sumy 780 eur od 23.4.2013 do 16.5.2013 v sume 6,61 eura, zo sumy 730 eur od 17.5.2013 do 20.6.2013 v sume 9,25 eura, zo sumy 667 eur od 21.6.2013 do 25.3.2016 v sume 69,64 eura, zo sumy 637 eur od 26.3.2014 do zaplatenia s tým, že súd povoľuje odporcovi dlžnú sumu splácať v splátkach po 40 eur a to vždy do 25 - teho dňa v mesiaci počnúc prvou splátkou v mesiaci jún 2016 pod stratou výhody splátok.

Vo zvyšnej časti súd návrh z a m i e t a .

O trovách konania súd rozhodne samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa podaným návrhom zo dňa 16.9.2015 domáhal voči odporcovi zaplatenia sumy 637 eur spolu s vyčísleným 32 % úrokom a 8 % úrokom z omeškania na základe zmluvy o úvere zo dňa 9.1.2012, podľa ktorej navrhovateľ odporcovi poskytol úver vo výške 800 eur, ktorý mal odporca vrátiť spolu s poplatkom vo výške 700 eur. Odporca riadne dlh nesplácal, na základe čoho bol vyzvaný na splatenie celého dlhu, tento postupne uhradil sumu 163 eur. Navrhovateľ sa domáhal od odporcu trov mediačného konania vo výške 249,79 eura, poplatkov za upomienky v sume 32 eur a trov rozhodcovského konania vo výške 481,27 eura, keď účastníci sa zaviazali pred podaním návrhu na začatie rozhodcovského konania využiť mediačné konanie, pričom týmto spôsobom k vyriešeniu sporu nedošlo. Dňa 30.6.2014 podal navrhovateľ návrh na rozhodcovské konanie, ktoré bolo k 15.06.2015 zastavené.

Právna zástupkyňa odporkyne na pojednávaní uviedla, že odporkyňa si od navrhovateľa požičala sumu 800 eur, zaplatila len časť tejto sumy a to 163 eur. Zvyšnú istinu nezaplatila, túto je ochotná zaplatiť. Ostatné nároky navrhovateľa odporkyňa popiera, za neprijateľný považuje úrok, ktorý bol dohodnutý vo výške 30% ročne, namieta administratívny poplatok vo výške 700 eur, čo tvorí 2/3-iny z poskytnutej sumy, celkový bol dohodnutý poplatok vo výške 700 eur, administratívny poplatok bol dohodnutý vo výške 2/3-in. Za tento poplatok nebolo odporkyňi poskytnuté žiadne plnenie, jednalo sa o formulárovú zmluvu. Za neprijateľnú zmluvnú podmienku považuje dojednanie ohľadne rozhodcovskej doložky a dojednanie, že v prípade sporu tento mal prebiehať výlučne na rozhodcovskom súde. Zmluvu o úvere považuje za neplatný právny úkon a preto sa navrhovateľ môže domáhať nejakého plnenia od odporkyne len z titulu vydania bezdôvodného obohatenia. Odporkyňa neuznáva ani trovy mediačného konania,

ktoré sa ani nezúčastnila, ani o ňom nevedela. Nesúhlasí so zaplatením poplatku za upomienky, ani za trovy rozhodcovského konania. Nie zavinením odporkyne nebolo rozhodcovské konanie ukončené. Uzatvorená zmluva nenapĺňa ani náležitosti, ktoré sú uvedené v § 9 zákona č. 129/2010. Odporkyňa by chcela požiadať o možnosť splátkového kalendára, nakoľko je v súčasnosti nezamestnaná a spláca ešte jeden úver spoločnosti Kešovka.

Odporkyňa na pojednávaní uviedla, že si potrebovala požičať 800 eur. Išla za p. R., dostala splátkový kalendár, aj šeky na jednotlivé mesiace. Bolo povedané, že by mala platiť načas, aby sa nedostala do omeškania. Je pravdou, že zaplatila len sumu 163 eur, nemala z čoho splácať, vyhovovali by jej splátky po 40 eur mesačne k 25-mu dňu v mesiaci. Čo sa týka rozhodcovského konania o tom nič hovorené pri uzatváraní zmluvy nebolo, len bolo povedané aké doklady sú prikladané k zmluve. O rozhodcovskom konaní nevedela, prišlo len rozhodnutie o zastavení rozhodcovského konania. Čo sa týka mediálneho konania to malo prebiehať v Bratislave, bola sa pýtať v Pohotovosti čo má robiť, povedali, že tam nemá chodiť, že sa to nejako vyrieši.

Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom právneho zástupcu odporcu, odporcu, s listinnými dôkazmi prečítaním a to : návrhom, zmluvou o úvere zo dňa 9.1.2012, všeobecnými podmienkami, výpisom z OR, pokusom o zmier, oznámením o zastavení rozhodcovského konania, písomným vyhlásením mediátora, doplnením návrhu, vyjadrením odporcu, dokladom z úradu práce a zistil tento skutkový a právny stav:

Navrhovateľ uzavrel s odporcom zmluvu o úvere dňa 9.1.2012. Navrhovateľ poskytol odporcovi sumu 800 eur, na základe čoho mu mal odporca v 12 mesačných splátkach po 125 eur zaplatiť sumu 1.500 eur, ktorá bola zvýšená o poplatok 700 eur. Zo sumy 700 eur boli 2/3-iny poplatok a 1/3-ina cca 32 % úrok. Odporca dlh nesplácal, na základe čoho došlo k 1.04.2013 k jeho splatnosti. Odporca uhradil sumu 163 eur. V zmluve účastníkov neboli jednotlivé splátky rozpísané, čo zo splátky 125 eur ide na istinu, čo na úrok a čo na poplatok. Tak isto nebol uvedený deň dokedy má byť dlh v splátkach uhradený. V samotnej zmluve nie je uvádzaná výška poplatku samostatne ani výška úroku. Tieto skutočnosti sú konštatované len vo všeobecných podmienkach v bode 11 aj to všeobecne, teda výška úroku nebola nijako percentuálne určená. V zmluve bolo RPMN uvedené vo výške 261,44 %, nie je uvedená priemerná RPMN. Bol zaškrtnutý rámček, že finančné prostriedky sú použité pre výkon zamestnania. Navrhovateľ si uplatňoval zvyšok dlžnej sumy, ktorý vyčíslil nasledovne : suma 637 eur ako nesplatená časť istiny, suma 476 eur ako poplatok, 32 % úrok v celkovej výške 530,31 eura a úrok zo sumy 637 eur od 26.3.2014 do zaplatenia a úrok z omeškania vo výške 163,12 eura a ďalej vo výške 8 % ročne zo sumy 1113 eur od 26.3.2014 do zaplatenia, Navrhovateľ tvrdil, že podľa zmluvy sa mala vec medzi účastníkmi prioritne riešiť mediáciou (článok 14 všeobecných podmienok). Odporca však predvolanie k mediátorovi neprevzal, toto bolo teda neúspešné. Navrhovateľ si v rámci mediálneho konania od odporcu uplatňoval trovy v sume 249,79 eura. Tieto trovy mediálneho konania navrhovateľ nijako nedokladoval. Navrhovateľ si od odporcu uplatňoval sumu 32 eur za upomienky podľa všeobecných obchodných podmienok, tieto však nijako nedokladoval, teda ich doručenie odporcovi. Navrhovateľ dňa 30.6.2014 podal návrh na začatie rozhodcovského konania, ktoré sa však skončilo oznámením rozhodcovského súdu o zastavení konania zo dňa 17.06.2015. Keď predmetom rozhodcovského konania bol spor spĺňajúci podmienky zák. č. 355/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, teda spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy, ktorý nebolo možné do 31.12.2014 právoplatne ukončiť. V rámci rozhodcovského konania si navrhovateľ od odporcu uplatňoval sumu 481,27 eura ako trovy rozhodcovského konania, pričom ich vynaloženie nijako nedokladoval.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení platnom v čase uzavretia zmluvy spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplátne zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na

prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 488 Občianskeho zákonníka záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákona dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákona ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 559 ods. 1 Občianskeho zákona splnením dlh zanikne.

Podľa § 559 ods. 2 Občianskeho zákona dlh musí byť splnený riadne a včas.

Podľa § 657 Občianskeho zákona, zmluvou o pôžičke prenechá veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

Podľa § 658 ods. 1 Občianskeho zákona pri peňažnej pôžičke možno dohodnúť úroky.

Podľa § 879 j) Občianskeho zákona ustanoveniami tohto zákona sa spravujú aj právne vzťahy vzniknuté pred 1. januárom 2008; vznik týchto právnych vzťahov, ako aj nároky z nich vzniknuté pred 1. januárom 2008 sa však posudzujú podľa doterajších predpisov.

Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Podľa § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z.z. spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka 18) musí obsahovať tieto náležitosti dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

Podľa § 9 ods. 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z.z. spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov 2) Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka 18) musí obsahovať tieto náležitosti celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie.

Podľa § 9 ods. 2 písm. l) zákona č. 129/2010 Z.z. spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka 18) musí obsahovať tieto náležitosti výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

Podľa § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z.z. spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1.

Podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z. spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa).

Základnú charakteristiku spotrebiteľských zmlúv upravuje Občiansky zákonník v § 52 a nasledujúcich. Ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ, na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Základnou črtou spotrebiteľských zmlúv je to, že sú pre spotrebiteľa vopred pripravené a nie je vytvorený priestor na dojednanie obsahu zmluvy alebo jeho zmeny. Základnou zásadou spotrebiteľských zmlúv je, že nesmú obsahovať neprijateľnú podmienku, t.j. ustanovuje, ktoré spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a to pod sankciou absolútnej neplatnosti takejto podmienky. Neprijateľné podmienky v spotrebiteľských zmluvách sú absolútne neplatné, a teda nie je potrebné, aby sa ich neplatnosť spotrebiteľ dovolával. I v prípade spotrebiteľských vzťahov vzniknutých pred nadobudnutím účinnosti zákona, ktorý bol režim spotrebiteľských zmlúv do právneho poriadku transformovaný, je treba cestou výkladu podústavného práva dosiahnuť, zabezpečiť právnu ochranu i v týchto prípadoch, nakoľko materiálne nahliadané pozícia kontrahenta, uzatvárajúceho zmluvu pred nadobudnutím účinnosti zákona sa nijako nelíši od spotrebiteľa uzatvárajúceho zmluvu už v režime spotrebiteľských zmlúv, to znamená, že práva dodávateľa vzniknuté na základe zmluvných podmienok, ktoré by mali podľa neskoršej právnej úvahy povahu tzv. neprijateľných, resp. neprimeraných podmienok, a ktoré by tak boli s poukazom na ustanovenia Občianskeho zákonníka v platnom znení ex lege neplatné, nemôžu v zmysle ust. § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, § 265 Obchodného zákonníka používať právnu ochranu (nález Ústavného súdu ČR sp. zn. 1.ÚS 342/2009, uznesenie KS v Žiline sp. zn. 9Co 236/2010 zo dňa 30.08.2010, uznesenie KS Prešov z 30.09.2009 sp. zn. 7CoE 34/2009, rozhodnutie KS v Nitre z 10.02.2009 sp. zn. 6Co 254/2008). V rozhodnutiach súdov (napr. rozsudok NS SR sp.zn. 5Sžo/13/2014, uznesenie KS v Prešove sp.zn. 6Co 84/2011 zo dňa 26.05.2011, uznesenie KS v Nitre sp.zn. 9Co 223/2008) či Slovenskej obchodnej inšpekcie (napr. SK/0755/99/2012, SK/0283/99/2013) bolo konštatované, že uvádzanie účelu poskytnutia úveru pre zamestnanie je nekalou obchodnou praktikou a navrhovateľ ju ani nesmel používať. Rozhodcovský súd, na ktorý sa navrhovateľ obrátil mal tiež za to, že ide o spotrebiteľský vzťah. Vzhľadom k uvedeným skutočnostiam treba na zmluvu účastníkov pozerať ako na spotrebiteľskú zmluvu.

Podľa ustálenej judikatúry systém ochrany zavedený smernicou Rady 93/13 EHS o nekalých zmluvných podmienkach (ďalej len „smernica 93/13“) vychádza z myšlienky, že spotrebiteľ sa v porovnaní s predajcom alebo dodávateľom nachádza v znevýhodnenom postavení, pokiaľ ide o vyjednávaciu silu, ako aj o úroveň informovanosti, a táto situácia ho vedie k pristúpeniu na podmienky pripravené vopred predajcom bez toho, aby mohol vplyvať na ich obsah (rozsudky Súdneho dvora EÚ z 27. 6. 2000, Oceáno Grupo Editorial a Salvat Editores, C-240/98 až C-244/98, Zb. s I-4941, bod 25, ako aj z 26. októbra 2006, Mostaza Claro, C-168/05, Zb. s. I-10421, bod 25, tiež čl. 37 uznesenia súdneho dvora vo veci C-76/10 Pohotovosť/Korčkovská).

Smernica Rady 93/13 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách ukladá členským štátom zabezpečiť, aby spotrebiteľ nebol viazaný nekalými podmienkami a zväziť, či spotrebiteľská zmluva obsahujúca nekalé podmienky obstojí ako celok (čl. 6). Cieľ je garantovať vyššiu kvalitu života bežných ľudí. (pozri napr. rozsudok Mostaza Claro bod 37, Asturcom bod 51).

Podľa čl. 3 ods. 1 smernice 93/13/EHS zmluvná podmienka ktorá nie je individuálne dojednaná sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach vzniknutých na základe zmluvy ku škode spotrebiteľa.

Súdny dvor dokonca považuje ochranu spotrebiteľa podľa čl. 6 smernice za tak významnú, že sa má klásť principiálne na roveň vnútroštátnym pravidlám verejného poriadku, a to v záujme vyššej kvality života (pozri uznesenie súdneho dvora EÚ vo veci C-76/10 POHOTOVOSŤ/Korčkovská, bod 50).

Korigujúcim ustanovením však v prípade spotrebiteľských zmlúv, resp. spotrebiteľského vzťahu, ktorým je aj prejednávany prípad, je už vyššie spomínané ustanovenie § 52 ods.2 Občianskeho zákonníka. Právna úprava týkajúca sa spotrebiteľských zmlúv obsiahnutá v uvedených ustanoveniach Občianskeho zákonníka, je vo vzťahu k úprave zmluvného záväzkového práva obsiahnutej v Obchodnom zákonníku špeciálnou právnou úpravou, upravujúcou spotrebiteľské zmluvy. Zákonodarca s účinnosťou od 01.04.2015 (zákonom č. 102/2014 Z.z.) precizoval dovtedy účinné ustanovenie § 52 ods.2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom tak, že do tohto ustanovenia zapracoval aj toto znenie: Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Podľa názoru súdu účinná právna úprava stanovuje povinnosť prednostne použiť ustanovenia Občianskeho zákonníka. Vzhľadom na charakter účastníkov zmluvy v postavení dodávateľa a spotrebiteľa ako aj vzhľadom na tzv. formulárový typ zmluvy, keď spotrebiteľ nemal možnosť ovplyvniť obsah zmluvných podmienok, je potrebné na tento právny vzťah aplikovať ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákona a zákona o ochrane spotrebiteľa. Podľa § 23a) ods. 2 zák. č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa sa na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli priamo uzavreté podľa Občianskeho zákonníka použijú primerane ustanovenia Občianskeho zákonníka (rozsudok KS Žilina z 30.09.2010 sp. zn. 9Co/312/2010, rozsudok KS Žilina z 13.10.2010 sp. zn. 7Co/284/2010). Z obsahu zmluvy tiež nevyplýva žiaden logický právny záver, prečo by mala byť zmluva uzatváraná podľa Obchodného zákonníka. Odporca nebol podnikateľom, peniaze neboli poskytované pre podnikateľské účely. Súd posudzoval vec podľa Občianskeho zákonníka.

Účastníci uzavreli zmluvu 9.1.2012, súd tak vzťah účastníkov posudzoval podľa zákona č. 129/2010 Z.z. Navrhovateľ v návrhu špecifikoval výšku dlh odporcu. Zo zmluvy o úvere jednoznačne vyplýva, že navrhovateľ poskytol odporcovi sumu 800 eur, z ktorej odporca uhradil sumu 163 eur, nesplatená časť istiny je suma 637 eur /800 eur -163 eur = 637 eur/. Toto medzi účastníkmi konania ani nebolo sporné. V zmluve o úvere boli však viaceré nedostatky, nebola v súlade so zákonom o spotrebiteľských úveroch, chýbal údaj o výške, termíne splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Jednotlivé položky splátok mali byť samostatne rozpísané pri každej splátke, čo neboli, bola uvádzaná jedna celková mesačná splátka, nebol uvedený dátum splatnosti celého dlhu, konkrétne nebol uvedený úrok, nebola uvedená priemerná RPMN. Odporca namietal neprijateľné zmluvné podmienky. Súd s poukazom na gramatický výklad sa s tvrdením odporcu stotožnil. Ak je v zákone samostatne uvádzaná položka istina a položka úrok malo to tak byť aj v zmluve či v jej prílohe. Súd má za to, že ide o formalistické ustanovenie zákona, ale je to priame znenie zákona, ktoré nie je možné súdom nerešpektovať. Súd poukazuje aj na rozhodnutie KS v Žiline sp.zn. 11Co/127/2015, podľa ktorého je v prípade nerozpísania splátky úver bez úrokov vzhľadom na nedostatočnú informovanosť spotrebiteľa. Jednoznačne však nebola uvedená výška úroku. Znenie

všeobecných podmienok v znení, že úrok predstavuje jednu tretinu odplaty nemožno považovať za dostatočne špecifikovaný a účastníkmi zmluvne dohodnutý. Vzhľadom na uvedenú skutočnosť sa tak poskytnuté peňažné prostriedky považovali za bezúročné a bez poplatkov. Odporcovi bola poskytnutá suma 800 eur, uhradil sumu 163 eur a preto je povinný zaplatiť 637 eur. Navrhovateľ vzhľadom na uvedené nemal nárok ani na úrok, ani na poplatky za upomienky v sume 32 eur.

Navrhovateľ si uplatňoval preplatenie trov mediálneho a rozhodcovského konania. Nepreukázal pritom, že uvedené trovy vynaložil a neboli mu ani v žiadnom uvedenom konaní priznané, ani neprávoplatne. Mediačné konanie sa môže začať po tom ako obe strany prejavia o tento spôsob urovnania sporu záujem. Ide vlastne o jednanie o dohode účastníkov po vzniku sporu. Nejde o konanie ktoré možno začať jednostranne a ani ju vopred nanútiť. Jedna strana sporu si mediálne konanie nemôže na druhej strane vynútiť. Odporca nemal o mediálne konanie záujem, resp. mu nebola ani doručená zásielka na túto tému. Takáto možnosť by bola zjavne neprijateľná zmluvná podmienka ako je dojednanie o rozhodcovskom konaní, čo bolo už mnohonásobne súdmi ohľadne zmlúv navrhovateľa konštatované. Navrhovateľ mal predložiť odporcovi návrh na uzavretie rozhodcovskej doložky, či mediácie takým spôsobom, aby z neho bolo dostatočne zrejmé, že odporcovi sa poskytuje možnosť voľby prijať alebo neprijať návrh na riešenie prípadných sporov prednostne v mediálnom konaní, alebo výlučne v rozhodcovskom konaní, a aby bolo z neho tiež zrejmé, že mu boli poskytnuté aj jasné a zrozumiteľné informácie, čo znamená prednostné mediálne konanie, výlučné riešenie sporov v rozhodcovskom konaní. Riešenie sporu mediáciou, rozhodcovská zmluva uzavretá so spotrebiteľom, ak majú byť právom akceptovateľná ako prejav zmluvnej autonómie, musí byť výsledkom slobodnej vôle oboch zmluvných strán. Slobodná vôľa vyžaduje informácie o možnosti voľby medzi viacerými riešeniami a informácie o tom, čo tá-ktorá voľba konkrétne znamená. Súd v preskúmvanej veci konštatuje neprijateľnosť a tým aj neplatnosť mediálnej dohody či rozhodcovskej zmluvy z dôvodu, že neboli individuálne dojednané a že spôsobili nevyváženosť v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech navrhovateľa - hrubý rozpor s dobrými mravmi. Rozhodcovská doložka a nanútené mediálne konanie sú tak zjavne neplatné. Súd SR v predmetných veciach majú rovnaký právny názor, nielen ohľadne navrhovateľa, napríklad zhodne rozhodoval Krajský súd v Nitre napr. vo veciach sp. zn. 26CoE/140/2012, 8CoE/121/2012, 7CoE/13/2013, Krajský súd v Banskej Bystrici vo veciach sp. zn. 16CoE 228/2012, 17CoE 47/2011, Krajský súd v Prešove vo veci sp. zn. 6CoE 167/2012, Najvyšší súd SR vo veciach sp. zn. 1 Cdo 103/2012, 2 Cdo 216/2012, 2 Cdo 31/2013, 3 Cdo 46/2012, 5Cdo 42/2012, 6Cdo 98/2012, 6 Cdo 23/2013, 2 M Cdo 4/2012 (mimoriadne dovolanie generálneho prokurátora) ako aj Ústavný súd ČR vo veci č.k. II.ÚS 2164/2010. Súd z uvedených dôvodov návrh v celosti zamietol. V rámci odôvodňovania sa súd pozastavoval aj nad tou skutočnosťou, že už mnohonásobne bolo súdmi konštatované, že sa v obsahovo zhodných veciach jednalo o spotrebiteľské vzťahy a že rozhodcovská doložka je neprijateľná o čom má navrhovateľ vedomosť a napriek tomu podáva zhodné návrhy a podobnými vyjadreniami.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti ako aj citované zákonné ustanovenia súd rozhodol tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia a zaviazal odporcu zaplatiť navrhovateľovi sumu 637 eur s 8 % - ným úrokom z omeškania ročne zo sumy 800 eur od 24.10.2012 do 22.4.2013 v sume 50,62 eura, zo sumy 780 eur od 23.4.2013 do 16.5.2013 v sume 6,61 eura, zo sumy 730 eur od 17.5.2013 do 20.6.2013 v sume 9,25 eura, zo sumy 667 eur od 21.6.2013 do 25.3.2016 v sume 69,64 eura, zo sumy 637 eur od 26.3.2014 do zaplataenia s tým, že súd povoľuje odporcovi dlžnú sumu splácať v splátkach po 40 eur a to vždy do 25 - teho dňa v mesiaci počnúc prvou splátkou v mesiaci jún 2016 pod stratou výhody splátok, pričom výška úroku z omeškania je v súlade s nariadením vlády č. 87/1995 Z.z., podľa ktorého je výška úroku z omeškania zvýšená o 8 percentuálnych bodov ako určuje ECB, úrok z omeškania súd priznal zo sumy 800 eur, postupne znižovanej o splátky, ktoré odporca uhradil - 20 eur dňa 22.4.2013, 50 eur dňa 16.5.2013, 63 eur dňa 20.6.2013, a splátku vo výške 30 eur, počiatok omeškania je deň nasledujúci po dni splatnosti dlhu a dni nasledujúce po dni, kedy odporca uhradil splátku.

Dlžnú sumu súd povolil odporcovi splácať v splátkach v súlade s ustanovením § 160 O.s.p.

O trovách konania navrhovateľa súd rozhodol v zmysle § 151 ods. 3 O.s.p. tak, že o trovách konania súd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnom skončení veci samej v lehote 30 dní.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Nitre.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedených v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.